

Շուշանիկ Կուրդիսյան

Ընկճվածը

Լինում են ժամեր— աշխարհն ես ասում,
Ասում ես մարդկանց, բողոքում բախտից՝
Ձանձրույթը ճակտիդ, հոգնած ու տրտում՝
Չես գտնում հնար փախչելու վշտից:

Թվում է սիրող սրտերից իսպառ
Ջնջվում ես անհետ ու սիրող կրծում
Մի խուլ նախանձոտ կսկիծ անբարբառ,
Մրտամաշ կասկած մտքիդ բռնանում:

Ա՛հ, թշվառակա՛ն, մաղձից կուրացած,
Հենց այդ ժամերին սուս կուլ ես գնում
Կյանքի հոսանքին թևերիդ ծալած՝
Մոռանում դու քեզ, իդեալի երդում:

Ու ստոր ընկճման գործում տխրալի
Տեսնելով ազնիվ իդներիդ մարում—
Փոքրոզի անձեր մատներում տանջանքի՝
Ու դառը գղջման արտասուք թափում:

1906